

OI. ὡς πότνιαι δεινῶπερ, εὗτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γυῖ' ἔκαμψ' ἐγὼ, 85
 Φοίβῳ τε κάμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἔξέχρη κακὰ,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαιπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσοντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι φερέγγυα,
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας. 95

84. εὗτε νῦν ἔδρας — τῆσδε γῆς ἔκαμψ' mss. Construendum videtur εὗτε νῦν ἐφ' ἔδρας τῆσδε πρώτων ὑμῶν ἔκαμψα ἐγὼ γυῖα. Cf. 19. οὖς κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστον πέτρον (ut hie ἔδρας τῆσδε). 90. ὅπου θεῶν σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι —, ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαιπωρον βίον. 233. τῶνδ' ἔδράνων — ἔκθορε. 170. ἐκ τῶνδ' ἔδράνων. 36. ἐκ τῆσδ' ἔδρας | ἔξελθε. 45. 1165. O. R. 2. Qu. εὗτε γυῖ' ἔδρας — τῆσδε γῆς, aut εὗτε νῦν ἔδρα — τῆδε γυῖ' ἔκαμψ', aut εὗτ' ἐς τήνδ' ἔδραν, aut εὗτ' ἐν τῇδ' ἔδρᾳ (ἔδρας corruptum fuerit ex ἔδραι), aut εὗτε τήνδ' ἔδραν, — τῆσδε γῆς εὔληφ' ἐγώ. Sed νῦν defendere videtur v. 203. ὅτε νῦν χαλᾶς. νῦν mss. Qu. γυῖ' aut κῶλ' (19.).

85. πρώτων ἐφ' ὑμῶν —] Apud vos primum. Cf. 99. Arist. Eq. 1312. ἢ πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν (πλεούσας). Nisi praepositio ἐπὶ ad ἔδρας potius pertinet. Cf. ad 84. τῆσδε γῆς mss. τῆσδε γυῖ' Burges. τάσδε (ἔδρας) γυῖ' Bergk. Cf. 36. ἐκ τῆσδ' ἔδρας | ἔξελθε. 45. ὡς οὐχ ἔδρας γε (γῆς mss.) τῆσδ' ἀν ἔξέλθοιμ' ἔτι. Sed τῆσδε γῆς pluries in hac fabula legitur. ἔκαμψ'] Cf. 19. οὖς κῶλα κάμψον —. Frustra, opinor, absolute hoc accipit Jebb, coll. Eur. Hec. 1079. πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κάμψω (sc. γόνν); Sensui bene conveniret εὔληφ' (ἔδραν — τήνδε).

90. ξενόστασιν] γρ. καὶ κατάστασιν ab S. in L.

92. οἰκήσαντα mss. οἰκήσοντα Tric. ἐμπολῶντα conj. Nauck. Fort. εἰσοίσοντα. Cf. 627. 636. 784.

94. παρεγγύα L. al. παρεγγύα K. et (sup. η) A. παρηγγύα B. Jebb. φερέγγυα Herw. Nauck. Recte, opinor.

95. ἢ σεισμὸν] γῆς σεισμὸν Burges. mss. βροντήν τιν'] Qu. βροντήματ'. ἢ Διὸς σέλας] ἢ καὶ Διὸς βέλος Burges, coll. 1468.